

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Svibanj u Rushooki

Cvjetnica u Nyantendeu

Novosti iz misije Kisongo

Apostolat molitve

Da bi laici mogli vjerno ispuniti svoje specifično poslanje kreativno odgovarajući na izazove s kojima se susreće današnji svijet

Sadržaj

Uvodnik	Dani zatvorenih vrata.....	3
U središtu	Nada – odgovor na krizu.....	4
Iz života naših misionara	Svibanj u Rushooki	6
	Cvjetnica u Nyantendeu	7
	Novosti iz misije Kisongo	8
	Obiteljski pastoral u Čileu	9
	Radost i cilj našeg djelovanja.....	10
Intervju	Unutarnja sveza s Bogom čini čovjeka bogatim	12
Apostolat molitve	Misijska nakana za svibanj.....	14
Vijesti iz Crkve u Hrvata	175. obljetnica osnivanja Papinskoga misijskog Djela svetog Djetinjstva.....	15
	Misijska Cvjetnica malološinskih misionara	15
	Pomozimo misijama.....	16
	Ususret Uskrsu	16
	Župa Aladinići i u snježnim uvjetima ostaje vjerna	17
	Misijska akcija u župi Svih svetih	17
	Župa Aladinići i u snježnim uvjetima ostaje vjerna	17
	Misijska akcija u župi Svih svetih	17
	„Ljubav prema misijama – prilika za više milosrđa u našem životu“	17
Život jednog misionara	Fatimska kraljice, moli za nas!	19
Misijski velikani	Sveti Augustin Schoeffler.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Dani zatvorenih vrata

Vjerujem da ste čuli za različite Dane otvorenih vrata. Nedavno sam i sam sudjelovao na jednom takvom događaju. Radi se o danima kada omogućujemo drugima da s nama provedu određeno vrijeme, da otkriju gdje i kako živimo i da uđu u našu zajedničku tajnu.

Piše vlč. Antun Štefan

Nama kršćanima o vratima govore i evanđeoski izvještaji o Isusovom uskrsnuću, ali ne o otvorenim, nego o zatvorenim vratima. Ova je činjenica vrlo važna za život u Kristu. Uskrsli Isus je k apostolima, koji su se, prestrašeni, skrivali, ušao kroz zatvorena vrata dvorane u kojoj su se nalazili. Dakle, susret Uskrsloga sa svojim događa se iza zatvorenih vrata. Najprije im je rekao: "Mir vama! Ne bojte se!", zatim im je pokazao svoje rane, tumačio im Pisma i potom ih poslao propovijedati.

Drugi vatikanski sabor obilježila je riječ *aggiornamento*, poziv na izvanjsko prilagođavanje Crkve vremenu u kojem živi, ali i na promjenu shvaćanja Crkve o samoj sebi. Trebalo je promijeniti komunikaciju sa svijetom, a istodobno biti jasniji u shvaćanju vlastitog identiteta! I krenulo je. Počeli smo otvarati

vrata na sve strane. No, kao da smo zaboravili da, nakon što se otvore vrata, nastaje propuh. A onda dolaze i bolesti. Vremenu smo se koliko toliko prilagodili, ali bi trebalo pronaći i dvoranu zatvorenih vrata, od kuda je sve krenulo.

Poziv da se vratimo *ad fontes*, na izvore naše vjere, uskrsnom Gospodinu, u svako vrijeme, zvali ga mi konzervativnim ili modernim, od temeljne je važnosti. Susreti s Gospodinom iza zatvorenih vrata vratit će nam mir, sigurnost u vjerničkom hodu, razumijevanju Pisma, jasnoću i sigurnost za propovijedanje. Vratimo se u *dane zatvorenih vrata*, dane kada ćemo susretati uskrslog Gospodina na način kako je to bilo prvog uskrsnog jutra. Jer se samo iza tih zatvorenih vrata rađaju istinski učitelji i misionari.

Nada – odgovor na krizu

Piše dr. sc. Snježana Mališa

Kršćani trebaju naviještati, trebaju živjeti na drugačiji način u odnosu na suvremene trendove u društvu, trebaju živjeti u punini svoj poziv navjestitelja i širitelja Radosne vijesti, trebaju postati svjedoci i graditelji boljeg svijeta. Svijeta koji je u službi čovjeka i njegova autentična dostojanstva. Dostojanstva koje se poštuje u svim dijelovima svijeta i u svim dimenzijama suvremenog društva. Ta uloga svakog kršćanina proizlazi iz pologa vjere, tj. skupa svih božanskih istina koje su nam objavljene radi našega spasenja. Zato i znamo da dostojanstvo svakog čovjeka proizlazi iz utjelovljenja Sina Božjega. Dokument Drugog vatikanskog sabora donosi: „Utjelovljenjem se (...) Sin Božji na neki način sjedinio sa svakim čovjekom. Radio je ljudskim rukama, razmišljao ljudskim umom, odlučivao ljudskom voljom, ljubio ljudskim srcem....“ (GS 22).

Prihvativši tu istinu činom vjere, svjesno i namjerno, imamo zadaću drugačije živjeti u odnosu na svaku osobu i u svakom vremenu, a napose u onom koje se očituje u brzim i dubokim promjenama koje najviše pogađaju dostojanstvo osobe. Učestalo ćemo čuti kako se naše vrijeme definira kao vrijeme krize koju papa Franjo opisuje gotovo kao opće mjesto. Kriza odgoja, ekonomska kriza, ekološka kriza, moralna kriza. Uronjeni u različite oblike krize kao da gubimo jasnoću nužnosti naviještanja uvijek i svugdje, a onda i snagu jer se osjećamo neadekvatnim navjestiteljima s obzirom na vjetrometinu svakodnevnih problema i rješenja koja se od nas očekuju. Bez zadiranja u pojedinačna identitetska poimanja kriza i posljedice koje živimo moramo se složiti da su naši misionari oduvijek bili nositelji nade na mjesta gdje su djelovali i načinima kojima su dopirali do ljudi u itekako kriznim situacijama i uvjetima života. Papa Franjo ističe da je svaki oblik krize izazov nadi pri čemu jasno definira da kršćanska nada nije „duhovna utjeha“, odmak od ozbiljnih zadaća koje zahtijevaju našu pozornost već dinamika koja nas oslobađa od sva-

kog determinizma i preprjeka kako bismo izgradili svijet slobode, oslobodili ovu povijest okova egoizma, inertnosti i nepravde u koju je sklona tako lako zapasti (usp. papa Franjo, 2015.: 38-41). Takva perspektiva je onda početak ali i program djelovanja kršćana u svijetu koji unatoč krizama znaju da sjeme jednom posijano raste gdje i kako hoće (usp. Mk 4,26-29). Zato je na nama da sijemo, iako smo, paradoksalno, u tome najčešće spriječeni poimanjem sebe i uloge koje živimo, pa nam Jona može biti dobar primjer kako odgovoriti na Božji poziv i naviještati.

1. Jona – primjer krize, ali i nade

Oduvijek je razumijevanje Jone i poistovjećivanje s njegovim odgovorom na Božji poziv izazov za nas kršćane. Ono što je sigurno da nas njegova kriza i način djelovanja može nadahnuti u vremenima promjene i neizvjesnosti. Znamo da je Jona živio mirno i uredno, s jasnim poimanjem dobra i zla, kako Bog djeluje i što želi u svakom trenutku, o tome tko je vjeran savezu, a tko nije. Toliki ga je red doveo do toga da je prekruto shvaćao mjesta na kojima treba izvršiti svoje poslanje pro-

rokovanja. Reći će papa Franjo da je Jona imao recept i uvjete da bude dobar prorok i da nastavi proročku tradiciju na liniji onoga „kako se uvijek radilo“. Nije li to pomalo preslika našeg načina misijskog djelovanja? Doduše, Joni iznenada Bog uništava njegov red, oduzima mu sigurnosti i udobnosti i šalje ga na periferiju, u grad Ninivu. Tijek njegova putovanja i susretanja ljudi pokazao mu je da Bog ne povlači ono što je obećao i da je strahovito uporan kada se radi o dobru njegove djece (usp. papa Franjo, 2015: 172-173). Ne zove li i nas Bog da prihvatimo rizik uloge protagoniste u navještanju koje je plod susreta s Bogom koji je uvijek novost? Nije li to način kojim nas tjera da se trgnemo, da krenemo i pođemo ususret nepoznatom gdje su ljudi najviše ranjeni? Nije li to poziv otkrivanja periferija života u kojima samo mi možemo naviještati? Ne smijemo zaboraviti da našom spremnošću da pružimo pomoć drugima da pronadu Boga i mi iznova pronalazimo smisao svoga djelovanja i radost svojeg poziva, mjesto svoje molitve i vrijednosti svoje predanosti. Otkrivamo i živimo poziv djece Božje spremne i sposobne na djelovanje koje postaje primjer i znak vremena. Nebrojene su mogućnosti takva djelovanja koje uključuje: razvijanje osobnih i društvenih veza, odvažnost i kreativnost, besplatnost, slavlje, ali nadasve zahvalnost i klanjanje. Tu se rađa nada u budućnost i poziv na besplatno darivanje koje nadilazi jasno definirane ciljeve i projekte, jer prioritet postaje pronalaziti načine da živimo i životom prenosimo vrijednosti koje brojčano nisu mjerljive. Ne samo da nisu mjerljive nego su i univerzalne, kao i svako istinsko Božje djelo. Tako prijateljstvo, solidarnost, iskrenost i povjerenje postaju naš model djelovanja i navještanja i

Ne smijemo zaboraviti da našom spremnošću da pružimo pomoć drugima da pronadu Boga i mi iznova pronalazimo smisao svoga djelovanja i radost svojeg poziva, mjesto svoje molitve i vrijednosti svoje predanosti. Otkrivamo i živimo poziv djece Božje spremne i sposobne na djelovanje koje postaje primjer i znak vremena. Nebrojene su mogućnosti takva djelovanja koje uključuje: razvijanje osobnih i društvenih veza, odvažnost i kreativnost, besplatnost, slavlje, ali nadasve zahvalnost i klanjanje.

upravo zbog njih postajemo osposobljeni za iznalaženje novih oblika međusobnih susreta slavljenja koji uključuju više svjedočanstva kršćana i drugih ljudi dobre volje. Odjednom gradimo drugačiji svijet, ne pokušavajući postići iscrpnu podudarnost s nekom već ustaljenom normom ili modelom djelovanja u društvu ili župnoj zajednici. Jednostavno uspijevamo biti u svijetu ali ne od svijeta iako smo dionici „svijeta s

pregršt potrošačkih dobara koji guše čovjeka i izlažu pustoši i tjeskobi koje se rađaju iz samodopadnog i gramzivog srca, grozničavog traženja površnih užitaka i otupjele savjesti“ (EG, 2). Jednostavno kao dionici obraćenog srca koje je preduvjet stvaranja boljeg svijeta naše naviještanje nikad nije osamljen čin, postaje i jest zajedničarsko.

2. Naviještanje nikada nije osamljen čin

Darivanje i navještanje nemoguće je bez riječi, a danas su itekako potrebni ljudi koji drže svoju riječ. Možda je vrijeme da potražimo način kako pomoći svakoj osobi da vrati i ne izgubi ono što je najsvetije – dar Riječi. Dar je to koji zahtjeva odgovornost, kreativnost, dosljednost, a znamo da Bog ljubi vesela darivatelja (2 Kor 9,7). Uzeti i dati riječ stvarajući prostor kako bi ta riječ, u ustima naše djece i mladih, narasla, učvrstila se, ukorijenila se i uzdigla. Radi se o Riječi koja je tijelom postala. Različiti su načini na koji je svaki pojedinac pozvan svijetom nositi Riječ, ali uvijek je zajednički nazivnik Ljubav. Papa Franjo ističe kako naviještanje nikada nije osamljeni čin, nego uvijek crkveni, tvrdeći da je zajednica zaista odrasla ako izlazi iz svoje ograde da u periferije nosi Isusovu nadu. Stoga možemo zaključiti da je misionar svaki onaj koji živi svoj kršćanski poziv poslanja u ovom svijetu da širi evanđelje, životom i riječju. Ono najvrijednije što kršćanski misionar može dati čovjeku je dati mu vjeru u Isusa, Spasitelja. Uostalom, to je ono poslanje koje je Isus darovao dvanaestorici, a daruje da i danas onima koji se potpuno posvećuju Njemu, kako bi Isusa i Njegovu ponudu spasenja nosili u sve krajeve svijeta.

Svibanj u Rushooki

Dragi čitatelji Radosne vijesti, dragi prijatelji misija!

Primitite srdačan pozdrav iz Ugande, točnije rečeno, iz Rushooke, jednoga maloga, zabačenog sela na jugozapadu zemlje, u kojem djelujemo već dvadeset godina. Trenutno ovdje živi deset redovnica i pet postulantica. Sestre rade u crkvi, domu zdravlja, domaćinskoj školi, internatu, dječjem vrtiću, sirotištu, našem vrtu i voćnjaku, a odgovorne su i za odgoj budućih redovnica, postulantica. Ta su različita poslanja odgovor na potrebe ljudi, kojima smo poslani svjedočiti Božju ljubav djelima milosrđa.

Ovih dana započinjemo gradnju rodilišta u sklopu doma zdravlja, koji postoji od dolaska naših sestara. Mnogi se vesele tomu novom projektu jer će mnogim majkama dati mogućnost sigurnijeg poroda, a za mnoge će također biti i prigoda za stalno zaposlenje.

U posljednjih dvadeset godina mnogo se toga u Rushooki promi-

UGANDA

– s. M. Bogdana Markić
– s. M. Marta Čović

jenilo nabolje. Nažalost, još uvijek većina ljudi teško živi i „u znoju lica svoga zarađuje kruh svagdašnji“. Rade po cijele dane, a za nadnicu zarade toliko da mogu kupiti samo jedan kruh i pol. Zauzimanjem otaca franjevac Rushooka je prije nekoliko godina dobila električnu energiju, ali još uvijek ju koristi samo nekoliko obitelji, zbog nemogućnosti redovita plaćanja mjesečnih naknada. Žive u zemljanim kućama pokrivenim plehom, bez struje i vode. Kuhinja im je odvojene od kuće, a kuhaju na tri kamena pomoću pruča ili na glinenju peći, za koju koriste ugljen. Kada prolazite selom, u svako doba dana možete susresti žene i djecu koja na glavama nose drva, vodu, banane ili vreće kukuruza. Kada padne prva kiša nakon sušne sezone, polja su puna ljudi koji sade kukuruz, grah, kupus, kikiriki, krumpir i luk. Sve je dobro dok se kiša i sunce izmjenjuju. Ako je previše kiše ili previše sunca, us-

jevi propadaju i tada nastupa vrijeme gladi, što su stanovnici ovog područja posljednjih godina uvelike iskusili.

I tako iz sezone u sezonu, iz godine u godinu.

Školovanje ima važnu ulogu u borbi protiv gladi i siromaštva, jer mladima pruža mogućnost sigurnije zarade. Nažalost, pojavljuju se novi problemi, zato što obrazovani, mladi ljudi najčešće ostaju u gradovima radi zaposlenja ili privlačnosti gradskog života. Zahvalne smo svima koji pomažu školovanje djece u misijama, a posebno onima koji pomažu našoj djeci u Rushooki.

Djevi nebeskoj pružimo ruke

Budući da je ovo svibanjski broj *Radosne vijesti*, želimo spomenuti Presvetu Djevicu Kraljicu Svibnja, kojoj se ovdje ljudi rado mole. Posebno je aktivna Marijina legija, čiji članovi pomažu starijima i osamljenim osobama. Mali Marijin kip često „putuje“ iz jedne obitelji u drugu, da bi svi iskusili blizinu i brigu Nebeske Majke. Svaki dan prije svete mise u župnoj crkvi moli se *Krunica* i litanije u Marijinu čast. Posebno svečano slavi se svetkovina Bezgrešnog začeca, kao i Marijino uznesenje.

Narod se devetnicom posebno priprema za Bezgrešno začecje. U šest sati ujutro, još za mraka, tijekom devet dana vjernici započinju svoj dan jutarnjim pohvalama. Ponekad nas to podsjeti na naše zornice, jedino bez zimskog ugođaja. Crkva je puna vjernika, koji se molitvama i pjesmama utječu Djevici Mariji. Slijedi procesija oko crkve s velikim kipom Tihaljske Gospe. Uoči blagdana Gospina uzne-

KONGO
– s. Adriana Galić

Cvjetnica u Nyantendeu

Dragi čitatelji Radosne vijesti, radosna sam što vam mogu opet pisati! Na Cvjetnicu je u našem selu sve oživjelo! Mnoštvo mladih iz Nyantendea i iz okolnih sela okupilo se rano ujutro, noseći palmine grane, u velikoj dvorani Škole sv. Antuna Padovanskoga. Željeli su zajedno provesti prvi dan Velikog tjedna – Cvjetnicu, Nedjelju muke Gospodnje, koja se slavi u spomen na Isusov svečani ulazak u Jeruzalem.

ne smo se svi uputili prema igralištu, gdje je svećenik blagoslovio graničice, a narod s nestrpljenjem pružao ruke jer se smatra velikim blagoslovom primiti graničicu iz svećenikovih ruku. U procesiji smo se polako uputili prema crkvi, pjevajući „Hosana Sinu Davidovu“.

Hosana Sinu Davidovu!

Poslijepodne sam se pridružila sestri Mislavi Prkić u Duhovnom centru „Amani“, što znači mir, u Bukavuu, gdje je organizirala duhovne vježbe za maturante srednje škole iz Nyantendea. Nagovore je vodio o. Luka Lusala, a održavali su se dva puta dnevno, ujutro i popodne. Nakon svakog nagovora maturanti bi se podijelili u skupine i odgovarali na pitanja. Nakon večernje molitve svaka je grupa podijelila svoje odgovore i razmišljanja s ostalim grupama. Bili su oduševljeni cijelim susretom i bile su im to prve duhovne vježbe. Možete samo zamisliti koliko su bili zahvalni sestri Mislavi i svim dobročiniteljima koji su omogućili taj susret. Bilo je to iskustvo koje će pamtiti cijeli život. I mene

senja taj kip u svečanoj procesiji dolazi u naš dom zdravlja. Mnogi bolesni traže i nalaze utjehu i snagu u Nebeskoj Majci, zdravlju bolesnih. Taj je dan poseban za sve nas. Nakon svete mise kip se ponovno u svečanoj procesiji vraća u župnu crkvu.

Iako su u Ugandi rijetka svetišta posvećena Blaženoj Djevici Mariji, ljudi iz ovih krajeva rado hodočaste u Kibeho, nacionalno svetište Majke Božje. Mlada talijanska družba, Družba Svete obitelji, koja je prije nekoliko godina došla u Mbararu, osnovala je još jedno svetište – Svetište Majke Milosrđa. U oba su svetišta bila otvorena vrata milosrđa, gdje je Majka mogla primiti i utješiti svakoga tko je prošao kroz njih, podariti mu nadu u bolje sutra i zagovarati ga kod svojeg Sina. U godini milosrđa i mi smo kao zajednica hodočastile u ta svetišta. Neke su sestre čak odlučile pješačiti 100 km do svetišta. Iz iskustva znamo da se Presveta Djevica, naša divna Majka, nikada neće oglušiti na naše molitve ako joj se utječemo: „Gore srca Djevi Nebeskoj, pružimo ruke, Ruži Otajstvenoj. Podaj nam snage, jedina mila, a mi ti kličemo: «Ave, ave Maria!»“ Drevni je i provjereni put: po Mariji k Isusu!

Susret je otvorio župnik fra Crispin Zagabe, koji je predao mikrofon našim sestrama da bi rekle nekoliko riječi o dugogodišnjem djelovanju Školskih sestara franjevki Krista Kralja u DR Kongu, a osobito u mjestu Nyantende. Zagrljeni mladi zapjevali su himnu i u istom se ritmu skladno njihali s jedne strane na drugu. Bio je to prekrasan prizor!

S ponosom smo slušale našu sestru Mirabilis Višić kako na njihovu plemenskom *mashi* jeziku pozdravlja sve prisutne i nastavlja s predstavljanjem zajednice. Posebno se obratila mladima, koji su u današnje vrijeme izloženi različitim utjecajima i ponekad teško pronalaze i prepoznaju pravi put. Nakon s. Mirabilis riječ su preuzele naše sestre Kongoanke M. Francoise Balibuno Ciza i Anne-Marie Mukundwa Kalinga. Dvorana je bila prepuna ljudi. Mnogi su stajali na samom ulazu, pa čak i vani, slušajući svjedočanstva i savjete sestara više od dva sata. Iz dvora-

je susret oduševio i zahvalna sam dragomu Bogu što sam dobila prigodu biti svjedokom „živog“ ekumenizma. Naime nisu svi učenici katolici, ali su svakog dana sudjelovali na svetoj misi i križni put. Mogu jedino reći: „Hvala ti i slava Milosrdni Isuse!“

Veliki petak proveli smo u postu i molitvi, a u 15 sati puk se je okupio na molitvu križnog puta. U cijeloj korizmi svaki smo petak u 15 sati molili križni put u crkvi. Na Veliki petak smo se svi spustili prema rijeci, odakle smo se kasnije uspinjali prema crkvi. Prije samog početka je padala snažna kiša. Čak sam u jednom trenutku pomislila da ću morati odustati.

Vazmeno bdjenje obično se započinje slaviti navečer, ali ovdje u Nyantendeu smo ga, radi sigurnosti, započeli u 15 sati. Bogoslužje je započelo pred crkvom blagoslovom ognja, na kojem je otac Biringanine Cervais upalio uskrсну svijeću. Nakon službe riječi slijedila je krsna služba. Najprije je svećenik blagoslovio vodu, a zatim su se krstili katekumeni, njih 200 iz naše župe. Bili su obučeni u školske „uniforme“ – bijele košulje i plave hlače ili suknje. Na Uskrs su svi bili posebno lijepi, osobito djevojke u novim, šarenim haljinama. Bože, hvala ti i slava za ljubav koju osjećamo, besplatno primamo i besplatno dajemo.

I dalje se preporučujemo u vaše molitve. Bog vas blagoslovio!

Velik pozdrav iz Nyantendea!

TANZANIJA
– don Velimir Tomić

Dragi naši prijatelji i dobročinitelji misija, hvaljen Isus i Marija!

Od srca vas pozdravljaju vaši misionari iz Misije Svetog križa u Kisumu! Dugo vam se nisam javljao jer su se u protekle dvije godine dogodile mnoge nepredviđene situacije. Najprije sam 2016. godine imao tešku prometnu nesreću, zbog koje sam imao posljedice i velike probleme s lijevom rukom. Dvije godine kasnije, tijekom radova na župi, pao sam i slomio istu tu lijevu ruku, tako da je tek sada počinjem polako koristiti. U našoj misiji bilo je toliko događaja da bi se o njima moglo danima pisati, ali i za to je premalo vremena, pa vam zahvaljujem na razumijevanju. Ove godine navršava se točno 30 godina mojeg boravka u Tanzaniji, a osjećam kao da sam tek jučer stigao.

Novosti iz misije Kisumu

Naša je nadbiskupija nedavno dobila novog nadbiskupa, Issaca Amanija, nakon što je prijašnji nadbiskup umirovljen. Toliko bih vam mogao napisati samo o tom danu! Sveta misa je započela u 9.30 i završila u 17 sati. Da ste barem mogli doživjeti to slavlje, radost, pjesmu i ples. Bio je nazočan i predsjednik države, nekadašnji sjemeništarač, što je nekoliko puta s ponosom istaknuo. Okupio se izrazito velik broj vjernika.

Naša nadbiskupija ima više od 500 000 vjernika, a samo 60 domaćih svećenika i 20 misionara iz Europe. Zamislite koliko imamo posla. Nas dvojica hrvatskih misionara nalazimo se u jednoj od najmlađih misija. Ovdje smo tek četiri godine, među tisućama ljudi koji još nisu upoznali našu vjeru. Ovdje ljudi, kao i u Isusovo vrijeme, žele i traže znakove, a vašom dobrotom i ljubavlju, taj znak ne izostaje. Vole slušati o Isusu i njegovoj dobroti i ljubavi, ali kada vide kako se mi, uz vašu pomoć, brinemo za potrebite i kako naša crkva iz dana u dan raste – nemaju previše pitanja.

Korizma u znaku molitve i djela milosrđa

Cijela je korizma bila u znaku molitve i pružanja pomoći onima koji oskudijevaju. Naša Filijala Misyeki i

ČILE

– s. Adelina Franov

Obiteljski pastoral u Čileu

Prema statističkim podacima, u posljednjem je desetljeću stopa razvedenih brakova u Čileu izrazito visoka, među najvišima u svijetu. Glavni su uzroci takve situacije nedostatak mjera za prevenciju razvoda i jačanje obitelji, bračna nevjera i ekonomski problemi. Prema statistikama, 50 % stanovnika pripada siromašnom sloju, velik broj parova živi u izvanbračnoj zajednici, polako raste broj homoseksualnih parova, a polovica stanovništva podržava pobačaj i legalizaciju marihuane.

Evangelizacijsko poslanje Crkve

Crkva u Čileu svjesna je situacije u kojoj se nalazi, kao i svojeg poslanja, zato podupire različite socijalne i vjerske inicijative koje nastoje osnažiti obitelji preventivnim radom i pružanjem pomoći u kriznim situacijama.

Posredstvom Vikarijata za obiteljski pastoral Crkva se brine za odgovarajuću formaciju pastoralnih djelatnika koji pomažu obiteljima u njihovim potrebama i problemima, promiču cjelovit ljudski razvoj i obiteljski život temeljen na evanđelju. Također je zadužena za izdavanje pismenoga i audiovizualnog materijala za pastoralne djelatnike, osnivanje centara za animaciju i koordinaciju obiteljskog pastoralala. Crkva također pruža duhovnu i materijalnu pomoć maloljetnim trudnicama, koje su prisiljene da se same bri-

nu za uzdržavanje i odgoj svojeg djeteta.

Promicanje obiteljskih kateheza u župama, školama i drugim odgojnim središtima izrazito je važno jer se tako jača bračno zajedništvo i štiti obitelj – temeljna stanica ljudskoga života i razvoja. „Obitelj je prvo mjesto gdje se uči odnositi prema drugome, slušati i dijeliti, biti strpljiv i pokazati poštovanje, jedan drugomu pomagati i učiti se suživotu... U obitelji se uči blizini, brizi i poštovanju drugih. Ondje se razbija prvi krug pogubne zaokupljenosti samim sobom i spoznajemo da živimo s drugima, koji su vrijedni naše pozornosti, naše ljubaznosti i naše ljubavi“, rekao je papa Franjo u svojoj apostolskoj pobudnici *Amoris laetitia*.

misijski centar „Kambi ya Maziwa“ bili su ispunjeni za vrijeme pobožnosti križnog puta, što nas misionare uvijek posebno raduje. I ove smo godine imali lijep broj odraslih krštenika u uskršnoj noći, kao i vjenčanja istih tih krštenika. Uz Božju pomoć, nadamo se da ćemo do kraja ovog mjeseca dovršiti gradnju zidova, unatoč velikim kišama ove godine. Nadamo da ćemo nastaviti s gradnjom, iako za treću fazu, koja uključuje izgradnju krova, nemamo nikakvih sredstava osim obećanja. No ne sumnjamo da će Providnost učiniti svoje kao i dosada.

Svima koji su nam dosada pomogli od srca zahvaljujemo i za njih trajno i redovito molimo. Posebno sam zahvalan Papinskim misijskim djelima. Ne mogu zaboraviti vašu skrb i brigu oko troškova mojeg liječenja dok sam bio u bolnici i na njezi u Zagrebu. Zahvalni smo i na vašim donacijama za izgradnju naše crkve.

Posjetio nas je župnik Mario Migles, s petero župljana. Njegova nam je Župa Sesevete početkom ove godine darovala lijepu donaciju, pa nas raduje što su nas posjetili i imali prigodu vidjeti koliko su nam pomogli svojim darovima. Posebno nas raduje svaki posjet naših dobročinitelja i daje nam još više snage za daljnje djelovanje.

Svima od srca zahvaljujemo za vašu dobrotu. Od srca vas pozdravljamo u ime našeg stada i želimo puno blagoslova s neba!

Neobičan događaj za vrijeme avionskog leta

Jedan je neobičan događaj iznenadio javnost početkom siječnja ove godine. Paula Podest i Carlos Cuiffardi pripadnici su avionske posade koje je papa Franjo iznenadio i vjenčao za vrijeme avionskog leta od Santiaga do Iquique, na svojem pastirskom pohodu Čileu. Paula i Carlos imaju dvoje djece i na ponudu Pape prihvatili su crkvenu ženidbu.

Tim je činom papa Franjo još jednom potvrdio koliko se zauzima za obiteljski pastoral. U svojim dokumentima i propovijedima često potiče roditelje na veliku odgovornost u njihovom bračnom životu, osobito u odgoju djece. Za liječenje rana današnjeg društva Papa nam predlaže konkretna i jednostavna djela kršćanske ljubavi i milosrđa, kao što su slušati ono što drugi govori, s ljubavlju i bez predrasuda; zaustaviti se pokraj onoga koji je pao i pomoći mu da se pridigne; pomoći drugomu da nadvlada zaprijeke; opomenuti drugoga s ljubavlju, a ne prešutjeti nešto zbog straha; darivati osmijeh drugima.

Promatrajući društvenu situaciju ove zemlje, vidimo kolika je važnost obiteljskog pastorala. Crkva ulaže velik trud da bi svakim danom sve više i bolje odgovorila na zahtjeve svojeg poslanja u svijetu. Potrebna je dobra priprema i formacija pastoralnih djelatnika za službu u Crkvi, da bi svojim savjetima i traženjem rješenja mogli odgovoriti na tolike potrebe današnjeg društva. U tome važnom pozivu na konkretna djela milosrđa želimo stalno djelovati po uzoru na Kristove riječi: „Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“ (Mt 25, 40)

ALBANIJA
– Bosonoge karmelićanke

Radost i cilj našeg djelovanja

Sredinom svibnja, točnije 21. svibnja, navršava se 15 godina našeg boravka u ovoj mučeničkoj zemlji. Svakako, to nam je prigoda da se osvrnemo i zahvalimo Gospodinu za sve milosti, što je uvijek bio uz nas i brinuo se, kao što nježna majka brine za svoje čedo.

Zahvaljujemo i vama, dragi čitatelji i dragi prijatelji misija, što ste nas pratili svojim molitvama i darovima. Svakodnevno molimo za vas i vaše obitelji, neka vas Gospodin blagoslovi. Naš karmelski misionarski život odvija se vrlo intenzivno i kao što je Božja ljubav svaki dan nova, tako se i kod nas uvijek nešto novo događa. Kad nas ljudi prvi puta posjete, često nas znaju pitati zar nam nije dosadno živjeti u zatvorenu prostoru, u klauzuri. Naš odgovor je uvijek isti – dani nam prebrzo prolaze. Naš glavni „posao“ je molitva. Biti stalno s Isusom i u vrijeme određeno za molitvu, i u vrijeme kada radimo ili susrećemo ljude, pa nam tako nikada nije dosadno. Kad si s osobom koja te voli i koju voliš, nikada ti ne može biti dosadno.

Vrata otvorena svima u potrebi

Ovih 15 godina brzo je prošlo. Uz Božju pomoć i pomoću mnogih ljudi,

među kojima ste i vi, uspjele smo sagraditi našu samostansku crkvu, uređiti naše dvorište i pomoći mnogim siromasima. Osobito zahvaljujemo Papinskim misijskim djelima i svim dobročiniteljima misija, jer je vašim darovima sagrađena kuća za jednu siromašnu obitelj. Neka vam svima Gospodin uzvрати!

Unatoč velikim potrebama i materijalnomu siromaštvu, naša je prva zadaća molitva i duhovna pomoć svima koji gladuju i žedaju za susretom sa živim Bogom. Poslane smo onima koje je slomila patnja, koji ne vide izlaz iz svoje situacije i smisao svojeg života, onima koji su izgubili svoje najdraže i plaču za njima bez nade, svima koji trebaju molitvu i pomoć. Svakog dana na naša vrata dolaze mnogi koji traže molitvenu pomoć i imaju potrebu podijeliti svoju patnju, tražiti savjet, izreći zahvalu i učiti moliti. Njihove teške životne situacije i patnje često su toliko teške da ne postoji ljudska riječ koja bi ih mogla utješiti i pomoći im pronaći izlaz, već samo Bog, koji je Otac utjehe.

Čuda Božje ljubavi i moći

Mnogi ljudi koji nam dolaze imaju doista veliku vjeru i slijepo se

predaju u njegove ruke, zato često doživljavamo prava čuda Božje ljubavi i moći. Dolaze nam osobe koje traže blagoslov za svoju obitelj, posao, zdravlje, molitvu i pomoć u obiteljskim problemima. Roditeljima je najteže kada njihova djeca odaberu krivi put. Nedavno nas je posjetila jedna obitelj sva u suzama. Što se je dogodilo? Njihov šesnaestogodišnji sin je sa svojim prijateljem počinio krađu i obojica su završila u zatvoru. Obitelj je došla moliti za njegovo obraćenje i oslobođenje iz zatvora. Vratili su se nakon nekoliko dana, a s njima i sin „povratnik“, s kronicom u ruci. Zaista je Bog čuo molitve za njegovo obraćenje. U zatvoru je doživio posebnu prisutnost Božju. Rekao je da je molio prvi put nakon prve pričesti i da nije poznavao Boga, a često ga je ismijavao u društvu. Sad ga želi upoznati i krenuti ispočetka. Zahvalan je Bogu za to iskustvo samoće, moli svoju obitelj za oprostjenje i žao mu je što je često udarao mlađeg brata. I nas je molio za oprostjenje, jer nas je osuđivao i omalovažavao, misleći da je naš život uzaludan. Kako je to lijepo iskustvo i još jedan primjer koji potvrđuje kako Gospodin djeluje po patnji i da naši grijesi nisu prepreka da nam iskaže svoju ljubav i milost.

Strpljivost i molitva

Mnogi nas dolaze tražiti pomoć nakon što su se obratili raznim vra-

čevima. Te osobe obično imaju probleme koji se očituju u nemiru, svadama, psihološkim problemima, nesanicama, depresiji, neobjašnjivim bolestima i patnjama na tjelesnoj razini, ovisnostima o nekom poroku ili o nekoj osobi. Mi im nastojimo pomoći molitvom i dobrim savjetima. Najprije ih uputimo da se dobro ispovjedu, žive redovitim sakramentalnim životom, svakodnevno mole i potraže pomoć svećenika. Zbog nedostatka svećenika, osobito onih koji bi se bavili takvim problemima, često im je teško naći svećeničku pomoć, pa ti problemi duže traju. No, uz redovitu molitvu i strpljivo napredovanje u vjeri, ljudi se polako oslobađaju. Ima ih i takvih koji su, uz redovito pohađanje svete mise, još uvijek na samim početcima ozbiljnoga vjerničkog života.

Još uvijek se susrećemo s ljudima koji imaju duboku nepokolebljivu vjeru u Božju providnost, traže Božju volju, ali ne primaju sakramente i ne prakticiraju vjeru, barem ne onako kako smo mi navikli.

Zahvala Gospodinu za sve milosti

Nedavno nas je prvi put posjetila jedna obitelj iz obližnjeg grada Lezha. Došli su zahvaliti Gospodinu za sve milosti i preporučiti se u molitvu, da ih i dalje prati svojim

blagoslovom. Obično sve posjetitelje uputimo da odu u našu crkvu i sve što imaju reći kažu Isusu. Tako smo i njima rekly, no odmah smo shvatile da ne razumiju o čemu se radi. Onda smo im objasnile što je hostija, da je u njoj živi Isus i da je on prisutan u tabernakulu u našoj crkvi. Kad je gospođa to čula, rekla je: „Pa zašto nam to nije nitko rekao!?“ i dodala: „Idem odmah k Isusu!“ Uz velik osmijeh olakšanja i radosti, odmah je cijela obitelj otišla u crkvu k Isusu. I to je za nas velika radost i cilj našeg djelovanja – dovesti ljude k Isusu.

O Isusu govorimo i muslimanima koji dolaze preporučiti se u molitve. Uvijek im kažemo da ćemo rado moliti za njih, jer je Isus umro za sve ljude, pa tako i za njih. Budući da Isus nije „izbacio“ ni jednu osobu iz svojeg djela spasenja, tako ni naša molitva ne isključuje nikoga. Tu smo za Crkvu i za sve ljude jer Bog želi da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine.

S. ERIKA DADIĆ
DR KONGO

Unutarnja sveza s Bogom čini čovjeka bogatim

Sestra Erika Dadić rođena je 1. siječnja 1947. u mjestu Poljica, kod Zadra, a pripada družbi sestara franjevki Krista Kralja splitske provincije, a kao misionarka djeluje u DR Kongu od 13. rujna 1974. godine.

? Kako to da ste pošli u misije i kako je danas organizirano misijsko djelovanje u DR Kongu?

! Još kao novakinja i mlada redovnica gledala sam filmove o misionarima te me uvijek iznova oduševljavalo drugima prenositi radosnu vijest, a kad sam vidjela film o ocu Damjanu De Veusteru, to sam poželjela doista i ostvariti. Uputila sam molbu našem provincijatu te mi je ona vrlo rado udovoljena. U DR Kongo sam otišla 1974. godine i imam veoma lijepe uspomene na svoje prve dane u misiji. Došla sam u pratnji časne majke i sestre provincijalke Romane i pamtim da sam bila veoma sretna što sam uspjela ostvariti svoj misionarski poziv. Najprije

smo posjetile svoju buduću misiju, gdje nas je narod lijepo prihvatio, no, budući da nismo poznavale domaći jezik *mashi*, najprije smo trebale boraviti u gradu Bukavuu da bismo ga naučile.

? Što se sve promijenilo otkad su sestre prvi put došle u DR Kongu?

! Kad smo došle u prvu misiju, nije postojala niti jedna zidana kuća, nego su sve bile kolibe. Godinu prije nas došli su svećenici franjevci, koje smo pitale gdje ljudi stanuju. Odgovorili su nam da ljudi grade nastambe gdje god ima banana, pa smo počele obilaziti sela i vidjele njihove malene kolibe. Danas ljudi ipak peku opeke i počinju

graditi kvalitetnije kuće. Gradile su se i škole, a bolnica uopće nije bilo, pa smo uz pomoć naših hrvatskih dobročinitelja sagradile jednu, što je bilo od velike pomoći stanovništvu.

? Koliko sestara franjevki djeluje u DR Kongu?

! Trenutno je u misiji osam sestara Hrvatica. Ukupno imamo četiri misijske postaje: najstarija je u Luhwinji te u njoj uglavnom djeluju sestre Kongoanke, zatim Nyantende, koju također vode sestre Kongoanke, a u gradu Bukavuu imamo dvije misijske postaje: Bukavu Nguba i Bukavu Muhungu, u kojima djeluje većina hrvatskih sestara. Od ukupno četrnaest sestara Kongoanki sedam ih je s vječnim zavjetima,

a sedam s privremenima. Također imamo dvije novakinje i četiri postulantice te ukupno petnaest kandidatica, podijeljenih u tri grupe. One su za nas veliko veselje i budućnost, jer kada ne bismo imale duhovnih zvanja, ne znam dokad bismo mi Hrvatice mogle nastaviti, s obzirom na to da u Hrvatskoj nema toliko zvanja. Kongoanke se rado odazivaju na poziv, pa i druge kongregacije i redovničke zajednice također imaju dosta redovničkih i svećeničkih zvanja. Tomu pridonose i razni susreti koji na razini provincija i same biskupije animiraju mlade koji imaju poziv.

Sličnosti i razlike

? Što primjećujete kao sličnosti i razlike između Hrvatske i DR Kongo?

! U Hrvatskoj su se dogodile velike i nagle promjene. Iako posljednjih nekoliko godina postoji problem nezaposlenosti, Hrvati ipak imaju mnogo toga materijalnoga. No zamjećujem da nema unutarnje radosti, dok u našem siromašnom Kongu, uza svu neimaštinu, osjećam unutarnje bogatstvo i radost naroda. Zato shvaćam da ono što čovjeka čini bogatim nije novac, nego njegova unutarnja sveza s Bogom. Svi smo mi braća i djeca jednoga Nebeskog Oca. Možemo pomoći jedni drugima svojim molitvama i dajući onima u potrebi. Možemo prenositi vjeru, kao i našu duhovnu radost, što je zadaća svih kršćana.

? Osjećate li se dijelom Kongoankom?

! Naravno, mislim da je prirodno da se tako osjećam, s obzirom na tolike godine koje sam provela s narodom, u plemenu Baši. Kad nas ljudi u gradu čuju kako govorimo *mashi*, na njihovu se licu pojavi osmijeh te nam otvaraju svoje srce i daju veliko povjerenje. Od samog početka svojega misijskog djelovanja osjećala sam se kao kod kuće. Lijepo su nas primili, kao da smo rođene među njima, u njihovu kraju.

? Kako doživljavate povratke u domovinu?

! Pri svakom povratku uvijek doživim puno toga lijepoga. Nikada ne bih mogla zaboraviti

domovinu u kojoj sam rođena – Hrvatska je uvijek u mom srcu. Kad sam za vrijeme Domovinskog rata čula kolike se strahote događaju u Hrvatskoj, a posebice kad je pao Vukovar, osjećala sam veliku bol i nisam mogla slušati vijesti na radiju. Kad sam se prvi put nakon rata vraćala u Hrvatsku, odlučila sam poljubiti tlo kada stupim na njega. Veoma me je razveselilo što je Hrvatska napokon bila slobodna i uvijek ostajem povezana s njom.

Prvih godina kad smo došle u DR Kongo ni misionari iz raznih europskih zemalja, ni sami Afrikanci nisu znali za Hrvatsku, nego za Jugoslaviju. U vrijeme kad je Davor Šuker bio aktualan igrač, klicali bi njegovo ime kad bi nas sreli. Kad smo dobile majice s imenima hrvatskih igrača, podijelile smo ih i na našu i na njihovu radost te smo im na taj način željele približiti svoju domovinu.

Misijsko djelovanje u DR Kongu

? Kako izgleda jedan vaš dan u Kongu?

! Niz godina radila sam s različitim skupinama – od prvopričesnika, krizmanika i katekumena do djevojaka i žena. Nakon više od dvadeset godina radila sam u odgoju naših mladih novakinja i postulantica, koje su se spremale na redovnički život. Posljednjih nekoliko godina radim kućne poslove u zajednici i tako pomažem sestrama koje obavljaju svoje poslove izvan zajednice.

? Kakav je status žene u društvu?

! Istina je da su žene zapostavljene, pa je naša najveća zadaća pomoći im. Mnoge djevojke nisu išle u školu i rade kao sluškinje u gradu, gdje ih se izrabljuje. Da bismo im pomogle, otvorile smo obrtničku školu, u kojoj mogu naučiti šivati i plesti, kao i druge vještine vezane uz domaćinstvo. Nakon tri godine, na kraju njihova školovanja, kupujemo im šivaće strojeve, da bi mogle same zarađivati za život.

? Na koji način pomažete u školovanju?

! Pomažemo tisućama djece, zahvaljujući dobročiniteljima

iz domovine. Plaćamo im školarinu, a djeci koja nisu išla u osnovnu školu financiramo i dopunsku nastavu, da bi u manje vremena nadoknadila zaostatke. Želimo pomoći ljudima da mogu sami zarađivati za svoj život i raditi na razvoju svoje zemlje.

? Jeste li sretni?

! Presretna sam! Toliko da bih poželjela da sve žene postanu redovnice i postanu misionarke. To je, naravno, nemoguće. Ipak sam toliko zahvalna Bogu, koji me pozvao i dao mi snagu da se tomu pozivu odazovem. Preporučam se i dalje u molitve čitatelja!

? Tko je za vas misionar?

! Za mene je misionar onaj koji drugima nosi Krista. Da bi se to moglo, potrebno je najprije osobno ga susresti. U prvoj misiji u kojoj sam služila često smo posjećivali stanovnike u brdima. Došli smo do jedne bolesne starice koja nije mogla hodati, nego je samo sjedila. Kad nas je vidjela kako dolazimo, sva je radosna uskliknula: „O Bože, kako sam sretna! Danas je nebo sišlo k meni!“ Premda smo joj donijeli hrane i odjeće, razveselio ju je upravo taj susret s nama, jer je u nama gledala Krista.

? Kako mi u domovini možemo pomoći misionarima?

! Najprije vašim molitvama, da bismo nastavile osjećati da ste uz nas. Zaista osjećamo da je cijela Crkva u Hrvatskoj s nama i duhovno i materijalno, a to vidimo na godišnjim susretima misionara i misionarki. Osjećamo da nismo prepuštene sebi, nego da je Crkva jedna i da svi zajedno živimo s Bogom.

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Da bi laici mogli vjerno ispuniti svoje specifično poslanje kreativno odgovarajući na izazove s kojima se susreće današnji svijet

Piše Ivan Novak, ravnatelj PMD Bjelovarsko-križevačke biskupije

Papina molitvena nakana za mjesec svibanj potiče nas na razmišljanje i u nama izaziva mnoga pitanja. Najprije si postavljamo pitanje što znači „kreativno odgovoriti“? Kakav odgovor je kreativan odgovor? Što za nas danas znači biti kreativan?

Svijet koji susrećemo

Vjernici laici pozvani su konkretno djelovati u svijetu u kojem žive. Kakav je taj današnji svijet i koje nam sve izazove nudi? Nameću nam se određeni načini razmišljanja, kao i trendovi, i upravo nam zbog toga često nedostaje kreativnost o kojoj govori papa Franjo. Pojam „kreativnost“ definiran je kao sposobnost stvaranja nečega novog, a dolazi od latinske riječi *creatus*, što doslovno znači ‘koji je narastao’. Koliko smo se često zapitali na koji način mi rastemo?

U našim životima često želimo pratiti druge ljude. Kao djeca najprije pratimo i slijedimo svoje roditelje, zatim prijatelje oko nas, a često slijedimo i neke mode-

le koje odabiremo prema svojim ciljevima i vrijednostima. Svijet u kojem živimo često je usmjeren na ono materijalno, prolazno, ali kao djeca Božja bismo trebali slijediti samo jednu osobu – našeg Boga.

Biti dijete Božje

Ne slijedimo Boga da bismo jednog dana postali njegova djeca, nego ga slijedimo zato što već jesmo njegova djeca. Božjom milošću, koja nam je dana u Kristu, njegovom žrtvom i patnjom postali smo članovi Božje obitelji. Ni na koji način to nismo kupili niti zaradili, nego nam je to darovano u slobodi. Jedinu cijenu koju je za to trebalo platiti, platio je u cijelosti sam Krist na križu. Sve što smo mi učinili jest da smo rekli veliko *da* Bogu.

Pozvani smo prihvatiti ono što je Gospodin učinio za nas na križu. Prihvatajući njegovu žrtvu prinosnicu za sve grijeha, zauvijek postajemo njegovi i pripadamo njegovoj obitelji. Budimo na tome zahvalni.

Djelovanje laika u svijetu

Zagledani u Isusa, možemo dalje razmišljati kakvi smo u toj velikoj obitelji. Ne idemo uvijek s istim žarom za njim, kao što bismo slijedili neke druge uzore. Ako znamo da se od djece očekuje slijediti određena pravila koja vrijede u toj obitelji, onda bismo, budući da smo djeca Božja, mi trebali slijediti svojeg Oca. Ta su pravila vrlo jednostavna. Isus nam govori da budemo odrazom njegova lika te, jednostavno, činimo ono što bi on činio.

Možda ne znamo mnogo o tome, možda se i bojimo, ali onda zaboravljamo da nam Bog daje svu potrebnu snagu da ga slijedimo. Onima koji su se odazvali Bogu, on je dao svojeg Duha Svetoga, koji živi u njima.

Recimo i danas svoje *da* Bogu i odlučimo ga slijediti. Na taj nam način neće biti teško ispuniti svoje specifično poslanje, koje je pripremljeno samo za nas. Budimo i danas odraz Isusa u svijetu.

175. OBLJETNICA OSNIVANJA PAPINSKOGA MISIJSKOG DJELA SVETOG DJETINJSTVA

U svibnju se obilježava 175. obljetnica osnivanja Papinskoga misijskog Djela svetog Djetinjstva, koje je osnovao biskup Charles de Forbin-Janson. Rođen je u Francuskoj 1785. godine, u plemićkoj obitelji. Odrastao je za vrijeme Francuske revolucije, a od roditelja je primio kršćanski odgoj te odabrao svećenički poziv. U to su vrijeme u Francusku dolazile potresne vijesti misionara iz Kine. Tražili su pomoć oko brige za djecu koja su nakon rođenja ostavljena od roditelja, bespomoćna i prepuštena sebi. Njegova nakana i ideja bila je potaknuti djecu Europe i Sjeverne Amerike na skupljanje materijalne pomoći da pomognu vršnjacima u Kini i u Africi. Zbog toga je biskup 19. svibnja 1843. pozvao djecu Pariza i predložio im da svaki dan izmole *Zdravo Marijo* za svoje vršnjake u Kini i svakog mjeseca daruju jedan novčić za njihove potrebe. Djeca su s oduševljenjem prihvatila njegov prijedlog i tako je nastalo Djelo svetog Djetinjstva, koje se ubrzo proširilo najprije po Francuskoj, a zatim i po ostalim zemljama Europe te Sjevernoj i Južnoj Americi.

Od početka je bilo priznato i potpomagano od rimskih papa, a 3. svibnja 1922. dobiva službeni naslov papinskog djela.

Danas je Djelo svetog Djetinjstva organizacijski i djelovanjem prisutno u 120 zemalja, na svim kontinentima – *djeca pomažu djeci* svojim molitvama, žrtvama i djelima solidarnosti. Inicijativom biskupa Forbin-Janson rođen je novi stil misijskog djelovanja, koje u središte stavlja milost krštenja i pomaže djeci da iz svojega kršćanskog poziva preuzimaju odgovornost djelotvornog svjedočenja evanđelja. Tako je iz malog sjemena koje je posijano 1843. naraslo golemo stablo, koje je svoje grane nadvilo nad sve kontinente te donosi obilate plodove za djecu diljem svijeta.

Članica Djela svetog Djetinjstva bila je i sveta Terezija od Djeteta Isusa iz Lisieuxa, suzaštitnica misionara, kao i Pavao Tchen, mladi sjemeništarac koji je bio jedan od stotinu kineskih mučenika. Papa Ivan Pavao II. ga je kanonizirao 2000. godine.

MALI LOŠINJ

Misijska Cvjetnica malološinjskih misionara

Osamnaestu godinu zaredom održana je dobrovoljna akcija branja maslinovih grančica „Malih misionara“ iz Malog Lošinja uoči nedjelje Cvjetnice.

Učenici petih razreda OŠ-a Marija Martinolića iz Malog Lošinja, zajedno s vjeroučiteljem Markom Karčićem i župljaninom Markom Hirschem, krenuli su u branje i sortiranje grančica.

Iako je dan bio kišan i vjetrovit, žrtvovali smo ugodu tople učionice i krenuli u branje grančica za župe kontinentalne Hrvatske, u kojima zbog klime ne uspijevaju masline.

Ubrane grančice odnijeli smo u prostore škole, složili u kartonske kutije i pripremili za slanje. Tako je i ove godine više od tisuću komada maslinovih grančica s otoka Lošinja trudom „Malih misionara“ otišlo u naše župe u unutrašnjosti domovine. U samoj provedbi akcije pomogle su učiteljice Martina Kalac, koja je dogovorila dan obrezivanja, i Danijela Kalac Desanti, koja je pripomogla u koordinaciji akcije. Zahvalni smo i ravnateljici, koja je prihvatila akciju branja maslinovih grančica te

ju već niz godina i potiče darujući školske maslinove grančice. Sav novac prikupljen prodajom grančica najprije odlazi u Nacionalni misijski ured u Zagrebu, a zatim se šalje u misijske zemlje našim misionarima. Na kraju smo zadovoljni otišli doma znajući da smo svojom dobrom voljom i ovaj Uskrs pomogli bližnjima u potrebi. (MK)

TROGIR

"Pomozimo misijama"

Misijska sekcija katoličke udruge mladih HKZ „MI“ iz Trogira organizirala je u nedjelju 8. travnja u trogirskoj katedrali dobrotvorni koncert duhovnih pjesama za potrebe misija. Na koncertu su sudjelovali Vlatko Belas, VIS sv. Lovre, Maja i Sanja Štrk, Katedralni dječji zbor i Ženski vokalni sastav „Trogirske fjorete“. Oni su svojim izvedbama

oduševili nazočne vjernike.

Posjetitelji koncerta imali su prigodu nabaviti misijske krunice te druge uspomene iz misija i tako svojim novčanim priložima pomoći tu vrijednu akciju mladih. Koncert je održan uz podršku Papinskih misijskih djela iz Zagreba, a za misije je prikupljeno 5300 kuna.

Katedralni župnik Vinko Sanader i Jakoslav

Banić, povjerenik za misije Splitsko-makarske nadbiskupije, zahvalili su miovcima i izvođačima te svima koji su svojim prinosom pomogli misi-

jama. Program je vodila Daniela Radan, koja uspješno vodi misijsku sekciju mladih HKZ-a „MI“ u Trogiru.

USUSRET USKRSU

molitvenom zajedništvu bivala sve snažnijom okrpjom i sigurnijim temeljem za svakidašnje korake. Isus je u razmatranju križnog puta doticao otvorena srca i izlijevao svoje milosti, ali i pozivao na sućut prema bližnjima u konkretnim okolnostima vlastitog života. Molitvu križnog puta predvodili su vlč. Mario Čosić, ravnatelj KŠC-a „Sveti Josip“ i vlč. Ljubo Zelenika, odgajatelj u Internatu KŠC-a „Sveti Josip“.

Posljednjega u nizu, petka 23. ožujka, moleći *Misijski križni put*, okupljeni učenici i djelatnici obilježili su Dan svjedoka vjere i prisjetili se blaženih Drinskih mučenica i hrvatskih misionara fra Vjeke Čurića i s. Lukrecije Mamić, kao i s. Clare Agano Kahambu, koji su izgubili život poradi Krista. Dan svjedoka vjere u Katoličkoj crkvi širom svijeta slavi se 24. ožujka, a počeo se obilježavati 1993. godine, na dan kad je, za vrijeme slavljenja sv. mise, ubijen salvadorski nadbiskup bl. Oscar Romero († 1980.), zbog toga što je odlučno stao u obranu obespravljenih, siromašnih i progonjenih te pozvao i svoje svećenike da to isto učine.

*Svemogući Bože,
prisutan si u cijelom svijetu
i ispunjaš nas svojom nježnošću.
Probudi u nama snagu svoje ljubavi,
da bismo mogli cijeliti*

ljepotu života.

*Daruj nam svoj mir,
da bismo mogli živjeti
poput braće i sestara.*

*O Bože siromašnih,
ulij u naša srca brigu za one
koji su napušteni i ostavljeni
na ovoj zemlji,
a toliko su vrijedni u tvojim očima.*

*Dotakni srca svih
koji žele pomoći siromašnima.
Nauči nas promatrati svijet
s divljenjem,*

*da bismo mogli prepoznati ljepotu
i vrijednost svakog stvorenja.*

*Pomozi nam u našoj borbi
za pravdom, ljubavlju i mirom.
Blagoslovi naše živote i štiti nas
na putu prema tvom
beskrajnom
svjetlu.*

Amen.

Tom završnom molitvom *Misijskoga križnog puta* okončan je molitveni korizmeni hod, kojim su učenici i djelatnici Katoličkoga školskog centra „Sveti Josip“ u molitvenom zajedništvu hodili ususret najvećemu kršćanskom blagdanu Uskrsu. Isus je uskrsnuo! Aleluja! Sve boli ovog svijeta nemaju posljednju riječ. Smrt nema posljednju riječ. Posljednju riječ ima radost uskrsnuća na novi vječni život. Razlog je to za najveću radost. Sretan Uskrs!

Nataša Mandić

ALADINIĆI

Župa Aladinići i u snježnim uvjetima ostaje vjerna

Love je godine Župa Svih svetih Aladinići, kod Stoca, darovala maslinove grančice za župe Vrhbosanske nadbiskupije. Novi župnik u Aladinićima Stipe Gale pripremio je sa svojim župljanima, posebno mladima, dovoljan broj maslinovih grančica. Caritas Vrhbosanske nadbiskupije posudio je svoj kombi, a novi ravnatelj PMD-a Vrhbosanske nadbiskupije fra Stipan Radić našao je u svojoj župi vozača i jednog radnika koji su otišli po grančice. Sve je iznenadio snijeg koji je počeo padati u srijedu prije Cvjetnice, što se u Hercegovini rijetko događa u

to doba godine. Međutim ni hladno i snježno vrijeme nije spriječilo prijatelje misija da svoj posao s ljubavlju urade do kraja.

Zajedno sa s. Davorkom, iz misijske zajednice Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i Katoličkoga školskog centra „Sv. Josip“ u Sarajevu, pripremili su i spakirali maslinove grančice za tridesetak župa i redovničkih zajednica. Vrijednost misijske akcije maslinove grančice jest u činjenici da je sudjelovao velik broj vjernika, pogotovo mladih. Dodatna je vrijednost te akcije povezanost i

učvršćivanje zajedništva između vjernika Hercegovine i Vrhbosanske nadbiskupije, što je u ovom vremenu izuzetno potrebno. Uz jačanje misijske svijesti i jedinstvo mjesne Crkve, ta akcija donosi i materijalna sredstva za najpotrebitije u misijama. Raduje nas što i na taj način raste misijska svijest.

PMDBiH

LIVNO

Misijska akcija u Župi Svih svetih

Na petu korizmenu nedjelju, 18. ožujka, već šestu godinu zaredom održana je misijska akcija u Župi Livno za pomoć sestrama milosrdnicama na misijskim područjima Paragvaja i Salomonskih Otoka. Sestre milosrdnice zajedno s članovima Udruge sv. Vinka i Marijanske vinkovske mladeži izrađivale su uskrсне aranžmane i ukrase te na taj način svojim radom i trudom još jednom dale svoj prinos za one najpotrebnije.

Kao i dosadašnjih godina, u suradnji sa župnikom fra Vinkom Sičajom i njegovom subračom, sestre su se mogle upustiti u tu vrstu misijskog djelovanja. Na župnikov poticaj na nedjeljnim su se misama župljani velikodušno odazvali na tu akciju. Tom je prigodom u Livno došla s. M. Stjepanka Pavić i vjernicima iznijela svoje četrdesetogodišnje misijsko iskustvo djelovanja u siromašnim krajevima. Ona je zahvalila Bogu i vjernicima na

svemu što rade za misije i naglasila da svaki, pa i najmanji dar ima svoju vrijednost i pred Bogom i pred bližnjim u potrebi. „Za ovu plodonosnu misijsku akciju zahvaljujemo dragomu Bogu, velikodušnomu livan-

skom župniku, sestrama milosrdnicama, članovima Udruge sv. Vinka i MVM-a, volonterima i svim dobročiniteljima koji su nesebično i velikodušno podržali ovu akciju“, kazala je s. M. Antoneta Martić. (kta)

SARAJEVO

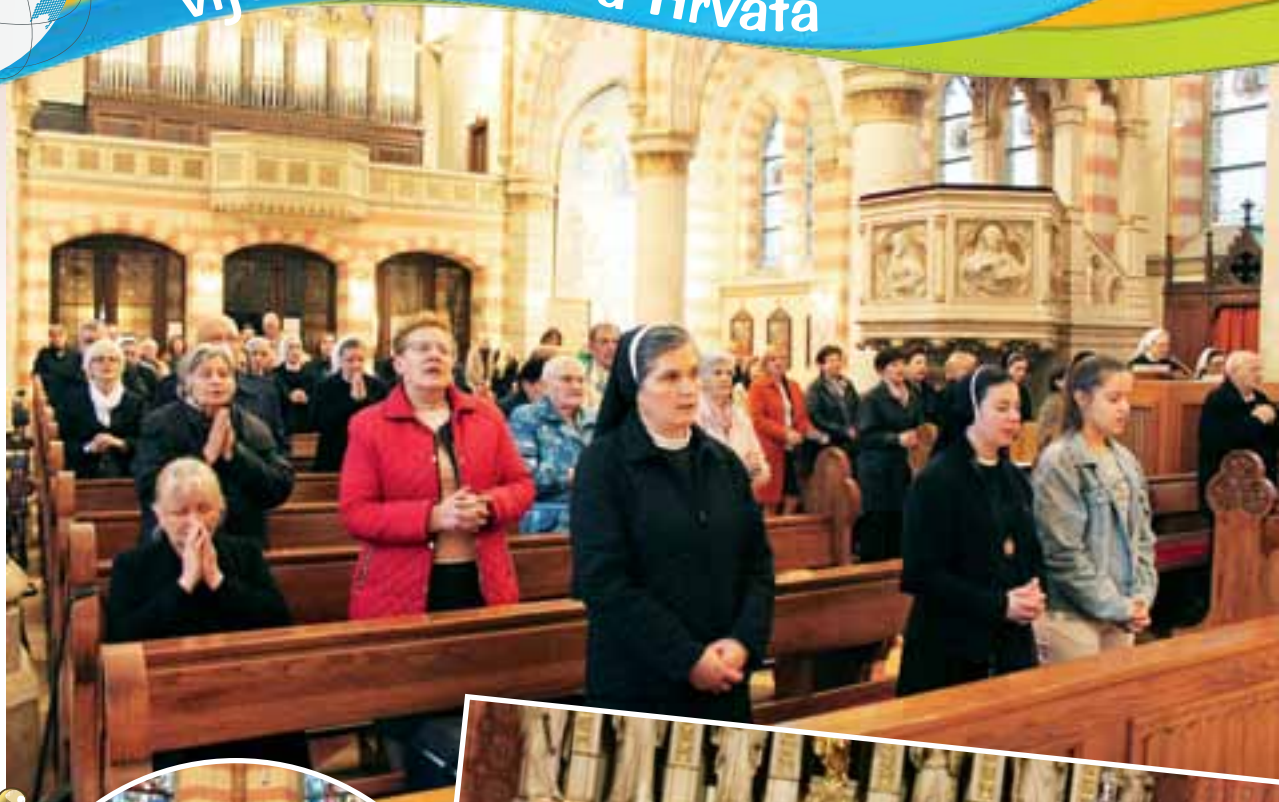
„Ljubav prema misijama – prilika za više milosrđa u našem životu“

U sklopu ovogodišnje tjedne duhovne pripreve za svetkovinu Nedjelje Božjeg milosr-

đa, koju je od 1. do 8. travnja organizirala katedralna Župa Presvetog Srca Isusova u Sarajevu,

jedna od tema pripreve i promišljanja bila je *Ljubav prema misijama – prilika za više milosrđa*

u našem životu. Euharistijsko slavlje 3. travnja je predslavio mons. Luka Tunjić, generalni vikar

Vrhbosanske nadbiskupije i ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH, u koncelebraciji katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića, vlč. Ive Jezidžića i vlč. Dražena Radrigovića, župnika Župe sv. Petra i Pavla Kašina i voditelja Zajednice „Dobri pastir“ u Zagrebu, a zbor katedralne župe je animirao liturgijsko pjevanje.

U homiliji je mons. Tunjić istaknuo da u svijetu postoji malen broj bogatih ljudi, koji žive u izobilju, i velik broj siromašnih ljudi, koji žive u bijedi. Statistički podatci o zemljama Afrike i Južne Amerike govore o milijunima gladnih i pothranjenih, a velik broj djece umire od gladi. S druge strane, prema podacima agencije „Fides“ i FAO-a (Organizacija za hranu i poljoprivredu UN-a),

koje je iznio mons. Tunjić, milijuni tona neprodane i neiskorištene hrane bacaju se u smeće.

U nastavku homilije mons. Tunjić govorio je vjernicima što Crkva, po svojim misionarima i misionarkama čini i kako djeluje u siromašnim zemljama diljem svijeta (od navještaja radosne vijesti do gradnji, poboljšanja uvjeta života...), navodeći također statističke podatke o izgrađenim bolnicama, centrima za liječenje gube, staračkim domovima, vrtićima, školama te s kolikim brojem ljudi radi na svim područjima svoga djelovanja. Doista samo žarka ljubav svih misionara prema najpotrebitijima može činiti i čini nebrojena i neprocjenjiva duhovna i tjelesna djela milosrđa tijekom desetljeća mi-

sijskog djelovanja Crkve. Nakon što je upoznao vjernike s djelovanjem misionara, mons. Tunjić je potaknuo na pojedinačni i zajednički odgovor, bez obzira na to gdje se nalazili i što radili. U središtu svakoga misijskog djelovanja je molitva, iz koje onda proizilazi slijed i praćenje godišnje dinamike aktivna misijskog djelovanja.

Papa Franjo, kojemu je na srcu upravo siromašni čovjek, rekao je da su misije srce kršćanske vjere. Stoga je svaki vjernik i misionar u širem smislu riječi, što je za nas kršćane posebna povlastica, ali i trajna obaveza, jer je upravo milosrđe u srcu evanđelja.

S. Ljubica Stjepanović

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Fatimska kraljice, moli za nas!

Preko novina sam o tom već kratko pisao. Došla nam je u pohode mila Gospa Fatimska. Pohodila je čitavu Indiju. Iz mjesta u mjesto dočekivana je upravo kraljevskim počastima. Ne samo od katolika, već i od Hinda i muslimana. I u Bengaliji se zaustavila čitavu nedjelju dana. Iz Bošontija sam s grupom od 80 naših novoobraćenika otišao u grad Kalkutu, gdje je kip bio izložen. To je bilo zavjetno hodočašće za naše buduće prošteništa u ovim krajevima Sunderbanskih dužngla, zatim za vas, naše mile prijatelje, i za dragu nam domovinu.

Svi smo na putu postili. Bilo je mnogo radosti, mnogo suza, kad smo se sastali s Gospom »Putnicom«. Cijelu smo noć u grupama bdjeli pred Njom. Imali smo joj toliko toga reći. Naši Bošončani bili su prvi od svih misijskih postaja. Svećenik, koji prati Gospin kip, bio je silno ganut vidjevši tu priprstu ljubav i pobožnost.

Tamo smo obnovili svoj zavjet, da ćemo joj što prije podignuti toliko žudeno prošteništa u našoj misiji, spomen-prošteništa hrvatskog naroda u ovim krajevima Bengalije.

Poteškoća je bilo mnogo. Više puta je izgledalo da se neće moći naprijed. No hvala vašoj ljubavi i pripomoći, malo prošteništa — malo i skromno, — no divno radi ljubavi kojom je građeno, ponosno se diže uz Arampurski kanal u selu Gosabi. Neprijatelji su kušali sve i sva da Blaženoj Gospi zabrane pristup, no nisu uspjeli. Naprotiv, ljubav se prema Fatimskoj Gospi još uvećala, pa se dosta obitelji odmah javilo za svetu Crkvu.

Procesija iz Bošontija u Gosabu i čitava proslava posvete crkvice bila je uistinu krasna. Protestantски vlastodržac od ljutine si je grizao usne... Mi se svi za njega molimo, da bi i on mogao jednog dana upoznati svoju pogrešku. Još nam do danas nije dao dopuštenje da sagradimo most preko

kanala uz koji se kapelica nalazi, pa sam jutros morao poslati jedan urođenički čamac da vjernici mogu ići u crkvu. Prijeti se da nam nikada neće dopustiti da tamo podignemo zidanu crkvu. Ja sve stavljam u ruke i Srce Nebeske Majke. Ona će sve lijepo urediti. A mi nastavimo s molitvama i doprinosima za ovo veliko djelo!

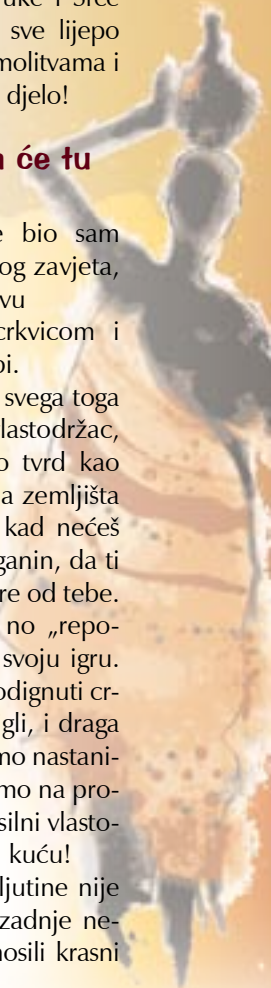
Majka dolazi, Majka će tu ostati

U posljednje vrijeme bio sam zaposlen izvršenjem velikog zavjeta, što smo ga dali Srcu Isusovu i Marijinu; spomen-crkvicom i prošteništem u selu Gosabi.

Izgledalo je već da od svega toga neće biti ništa, jer je vlastodržac, protestant iz Škotske, bio tvrd kao kamen. Ni jednog komada zemljišta neće dati za Gospu. No kad nećeš ti, dat će jedan hindu poganin, da ti pokaže da on ima više vjere od tebe.

Zemljište smo dobili, no „reponja“ je onda opet počeo svoju igru. Zabranjeno nam je bilo podignuti crkvicu. No mi smo je podigli, i draga nam se nebeska Majka tamo nastanila. Već mnogo ljudi ide tamo na proštenje ... pa sada neka taj silni vlastodržac kuša srušiti Gospinu kuću!

Čuo sam da od silne ljutine nije mogao spavati, kad smo zadnje nedjelje u velikoj procesiji nosili krasni

kip mile Gospe Fatimske. To je, uistinu, bio dan velike slave.

Ostavili smo Bošonti poslije podne na krasno urešenoj lađi. Oko 300 novoobraćenika oduševljeno je pjevalo slavu nebeskoj Majci. Kip je stajao visoko, okružen cvijećem i svijećama. Divan pogled: lađa kao bijeli labud na Gangesu. Ganges se stišao, posvuda mir. Kraljica Mira ide da svojom majčinskom ljubavlju osvoji nove krajeve. Prate je pjesma i molitva. Ljudi s obala gledaju na ovaj do sada nevideni prizor.

U selu Gosabi čekali su nas ondašnji novoobraćenici. Složile su se molitve i pjevanje, pa se mnogo oko orosilo, kad su djevojke Marijine kongregacije, odjevene u lijepe bijele haljine, donijele na obalu Gangesa Bijelu Gospu. Suze radosnice, suze zahvalnice. Kroz 20 godina katolici su tu bili progonjeni. Otac Mesarić čak je odavle bio istjeran, no evo sada je sve to zaboravljeno. Majka dolazi, Majka će tu ostati. Kad se kip pokazao na nasipu Gangesa, neka tajanstvena šutnja obuže sve. I onda kao izražaj svih srdaca zaori s lađice junački glas našeg učitelja Nikole: „Fatimar Maer doe! — Slava našoj Majci Gospi Fatimiskoj!“ I onda kao jedan tisuće grla uzvratiti: „Doe, doe! — Slava, slava!“

Procesija je prolazila kroz poganski dio sela. Sa strane ljudi gledaju i dive se, osobito žene. Sve je tako mirno, moli se. Blažena Gospa osvaja.

Pred crkvicom zadnji dokaz naše ljubavi prema nebeskoj Majci. Zemljište je sa sjeverne strane širokog kanala. Kad je vlastodržac vidio da ne može zabraniti gradnju crkvice, barem je nekako zadovoljio svoju mržnju. Nije nam dopustio podignuti most preko kanala. Mislio je da će time zaustaviti procesiju. Ja sam mu odgovorio, ako treba zrakoplov

kupiti, da smo mi i to spremni učiniti. Voda ne može zaustaviti ljubav prema Blaženoj Gospi. Cijela ta velika procesija: djeca i starci, muško i žensko, svećenici i sestre — svi do jednoga spustimo se u kanal i kroz vodu i blato uputismo se prema crkvici. Bio je to divan primjer, koji će kroz dugo vremena ostati u pameti svih. Hvala vlastodršcu na zabrani! Dao nam je barem još jednu priliku, da pred svima mogremo pokazati da smo za nebesku Majku spremni i na veće žrtve!

Crkvice! Možda se čudite što je tako brzo sve skupa svršeno. Bila je velika pogibelj da će biti raznih poteškoća, ako brzo ne podignemo barem nešto privremeno. Prihvatio sam se onda posla. Ali se i vlastodržac htio pokazati. Zabranio je ljudima da mi pomažu, jer inače kasnije kod njega neće dobiti posla, a oni, koji su sada zaposleni, da će biti otpušteni. I bili su neki, jer su ipak došli raditi. Među njima i mnogi pogani. Da ste ih samo vidjeli kako su junački i revno radili. Za mjesec dana crkvice je podignuta. Zidovi su od blata, kao što su sve kuće u Bengaliji građene, no lijepo su obojeni i urešeni. Glavna je stvar bila da Gospa „zauzme“ ovo mjesto.

Crkvice je kao mala nazaretska kućica. No mi ćemo uz Gospinu pomoć slijedeće godine podići veće i krasnije proštenište. Sudeći po sadašnjem odzivu dobročinitelja, uzdam se da nas oni neće ostaviti na pola puta. To sam ja dragoj Fatimskoj Gospi i rekao, kad sam pred crkvicom prikazao prvu svetu misu. Zbog velikog mnoštva ljudi misa je bila vani. U propovijedi sam rekao novoobraćenima tko zida ovu crkvicu i u koju nakanu. Tih smo se nakana i sjetili: svih dobročinitelja, mile nam domovine, slobode svete Crkve.

Poslije svete mise ljudi su jedan za drugim išli ljubiti Gospin kip i dati joj svoje male darove; male, no od srca. Osobito je bilo dirljivo, kad su majke dizale svoju dječicu da i oni prime Gospin blagoslov.

Mrak se već spuštao nad Sunderbanske džungle, kad su se ljudi počeli razilaziti. No mnogi su još ostali. Nisu se mogli rastati s Gospom. Uza me je bio jedan hindu poganin. Prostrt je na zemlji molio. Pogledao sam na Gospin kip. Pun je samilosti. „Majko, daj mu milost svete vjere, njemu i tolikim drugim dušama, koje još ne poznaju ni Tvoju ljubav, ni ljubav Tvoga Sina!“ bila je moja molitva.

Oko deset sati navečer opet se silno mnoštvo sleglo oko crkvice. Naši učitelji i školska djeca davat će predstavu „Mučeništvo svetog Flavijana“. Bengalci silno vole predstave. Sate i sate pozorno prate i slušaju. Naša je bila „manja“ predstava: trajala je „tek“ 4 sata, no nitko se nije maknuo. Ljudi su bili oduševljeni, jer ovakve predstave nikada u životu nisu vidjeli. Od ganuća su plakali, osobito kad mladi Flavijan radije daje svoj život nego da zataji Isusa. Bila je to divna propovijed.

Kad smo se slijedećeg jutra umorili, no sretni i veseli, vraćali na misijsku postaju u Bošonti, dođe nam vijest o ozdravljenju malog Stjepana, sina nekog protestanta. Vijest se, dakako, proširila na sve strane, pa ljudi neprestano sada idu u crkvicu.

Dječak je bio bolestan dulje vremena. Roditelji su kušali sve moguće, no bez uspjeha. Odnijeli su ga pred kip Fatimske Gospe, po bengalskom običaju oprali su vodom Gospine noge i od te vode nekoliko kapi dali mališu da popije. Mališan je ozdravio i sada veselo trči naokolo...

Sveti Augustin Schoeffler

Po prijatelju svećeniku obavijestio je roditelje o svojim misijskim željama. No njegove dvije tete pokušale su ga zadržati u Francuskoj, protiv čega se borio svim snagama. Čuo je za progone vjernika u Kini i odlučio je otići upravo onamo. No uvijek je dodao: „Bitno je biti ondje kamo nas dobri Bog poziva, to je jedina potrebna stvar.“ Zaređen je za svećenika 29. svibnja 1847. i nakon toga odlazi u misije u zapadni Tonkin, gdje su ponovno započeli progoni vjernika. Nakon 119 dana putovanja brodom stigao je u Singapur i nastavio putovanje preko Hong Konga. Krajem travnja 1848., sa šestoro je subraće stigao u Kinu. Iste godine umre car Thieu Treći, a mladić Tu Duc, koji je tada imao samo 19 godina, postao je novim carem.

Augustin je ubrzo naučio jezik i već je nakon šest mjeseci mogao slušati ispovijedi. Nakon susreta s biskupom Retordom bio je oduševljen hrabrošću naroda i snagom njegove vjere. Uvijek je s radošću pratio biskupa na njegovim pastoralnim pohodima. No progonstva su se nastavila i donijela bolesti i druge poteškoće. Tijekom jednog putovanja s biskupom Augustin je teško obolio od kolere. U tim mu je trenucima biskup podijelio potrebne sakramente. No Augustin se oporavio i dovršio putovanje. Nakon toga je dobio mogućnost samostalno vršiti misijsko poslanje. Poslan je u provinciju Son Tay, gdje je 14 godina ranije jedan misionar podnio mučeništvo.

Augustin je stigao u novu misiju 1851., kao jedini Europljanin, s osmero subraće iz Vijetnama, među 15 000 kršćana. U svojem je djelovanju uvijek bio spreman na mučeništvo, prihvaćajući ga kao milost od Gospodina. Iste je godine uhićen te ispitan o svojem identitetu i razlogu boravka u zemlji. Upitali su ga zna li da je zabranjeno propovijedati kršćansku vjeru. Potvrdno je odgovorio. Nakon toga su ga prisili da stane nogom na križ, što je odbio. 11. travnja je donesena presuda da ga se smakne. Odrubili su mu glavu i bacili ga u rijeku 1. svibnja 1851. Imao je 29 godina kad je podnio mučeništvo, tri godine nakon dolaska u misije.

Beatificirao ga je papa Lav XIII. 27. svibnja 1900. godine, a kanonizirao ga je papa Ivan Pavao II. 16. lipnja 1988.

U trenucima kada Crkva u raznim dijelovima svijeta osjeća nedostatak duhovnih zvanja, taj misionar može biti velikim zagovornikom i primjerom svećeničkim kandidatima. Stoga ne iznenađuje da je zaštitnik bogoslovnog sjemeništa u Lorrainu, gdje ga bogoslovi slave 25. studenoga.

Vič. Odilon Singbo

Rođen je 22. studenoga 1822. u Mittelbrunnu, kao prvo od šestoro djece. Tijekom svojeg školovanja Augustin je bio marljiv i nadaren učenik. Zbog toga ga je njegov otac, koji je tada bio učitelj, tajnik u općini i voditelj zbora u župi, poslao k svojem bratu svećeniku. Kod njega je Augustin primio prvu svetu pričest. Nakon toga je ušao u malo sjemenište u Pont-a-Moussonu i studirao u Phalsbourgu, rodnom gradu svojeg oca. Uvijek je želio ići stopama svojeg strica, ali je najprije morao naučiti francuski, jer mu je materinji jezik bio njemački. Nakon duga razmišljanja, u kojem je nastojao proniknuti je li njegov poziv postati vojnik ili svećenik, u studenome 1842. godine ušao je u bogosloviju u Nancyju. U bogosloviji se pokazao vrlo odgovornim u svim zadaćama koje su mu bile povjerene, a bio je osobito solidaran prema kolegama koji su se našli u raznim poteškoćama. Nakon đakonskog ređenja 9. listopada 1846. godine vratio se u Phalsbourg, gdje je rekao roditeljima da želi hodočastiti u Mittelbrunn, u crkvu u kojoj je primio krštenje.

ZA CENTAR „FRA VJEKO ĆURIĆ“ U RUANDI:
Molitvena zajednica „Emanuel“ Grude 260 KM
* Mladi FRAME župe Banbrdo, Lepenica 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:
Siniša Skočibušić, Mostar 50 KM * Franjo Bujanović 1.400 kn * N. N. 2.000 kn * Marija Puharić 40 kn * Anka Benković 300 kn + 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJI:
„Fama“ d. o. o. Široki Brijeg 500 KM * Božo Lovrić, Široki Brijeg 30 KM * Nikolina Petrović, Vitez 5 KM * Branko Grgić, Humac 100 KM *

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:
Ivan Bošnjak 100 kn + 100 kn

ZA MISIJE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:
N. N. 272 kn * Vič. Ivan Janeš 350 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:
Vedran Viškov 600 kn * Nada Hrga 300 kn

ZA MISIJE, GLADNE U UGANDI:
„Komping“ d. o. o., Vitez 50 KM * T. K. Vogošća 30 KM * Maja Marija Prelec 55 kn * Terezija B. 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:
Ivanka Vidović, Fojnica 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:
Erna Preslauer 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:
„Fama“ d. o. o., Široki Brijeg 500 KM * Agneza Kovačić 300 kn + 300 kn * Župa Sv. Vinka Pallottija 20.000 kn + 4.125 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:
Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:
N. N. Kruščica, Vitez 200 KM * Ivanka Vidović, Fojnica 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:
Siniša Skočibušić, Mostar 100 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:
Obitelj Vuković 100 kn * Kata Špoljar 200 EUR
* Matija Knežević 100 kn * Marija Ana Gradiški 4.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:
Župa Sv. Josipa, Zenica 500 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Darko Oprauš 50 kn * Barica Burić 100 kn * Violeta Guberac 100 kn + 100 kn * Pero Petanjak 50 kn * Sandro Jakopčević 80 kn * Luca Radman 20 kn + 20 kn * Josip Belavić 200 kn * Natko Blagojević 100 kn + 100 kn * A. Harča 20 kn * Darko Barišić 100 kn * Marija Dadić 100 kn * Snježana Breitenbach 30 kn * Vedran Višnjić 100 kn * Damir Blažić 100 kn * Krešimir Delaš 1.000 kn * Obitelj Kujundžić 300 kn * Zlatko Vrcković 45 kn * Igor Cerutti 100 kn * Dinka Ilić-Roller 50 kn * Mario Marić 100 kn * Josip Munivrana 61 kn * Mate Radoš 150 kn * Marija Noso 50 kn * Frankica Zaninović 100 kn * Milka Tomašević 100 kn * Boško Meić Sidić 150 kn * Darko Oprauš 60 kn * Marija Jaram 50 kn * Mira Zrinski 1.000 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE:
Župa Sv. Petra i Pavla, Kulina 76 KM * Župa Odžak 254,60 KM; 30 kn; 14 EURO * Župa Sv. Ignacija, Sarajevo 60 KM * Župa Čajdraš 130 KM * Župa Sv. Josipa, Zenica 150 KM * Župa Banbrdo, Lepenica 320 KM * Župa Orašje 400 KM * Župa Brestovsko 50 KM * Župa Lovnica 100 KM * Župa Kraljeva Sutjeska 300 KM * Župa Gromljak 270 KM * Župa Kakanj 100 EURO * Župa Ilijaš 60 KM * Župa Vijaka 62 KM * Župa Breza 78 KM * Župa Skopalska Gračanica 220 KM * Župa Busovača 340 KM * Župa Klopče-Zenica 150 KM * Župa Stari Travnik 150 KM * Župa Lug-Brankovići 205 KM * Župa Koraće 62 KM * Župa Žabljak 300 KM * Župa Oroslavje 3.011 kn * Župa Hlebine 500 kn * Župa Novo Virje 1.320 kn * Župa sv. Ivana Krst., Pula 750 kn * Župa Gundinci 1.460 kn * Župa Sigetec 373 kn * Župa Sv. Vida, Varaždin 3.000 kn * Župa Lovrečka Varoš 230 kn * Župa Sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 1.500 kn * Župa Rešetar 670 kn * Župa Podgorač 500 kn * Župa Bilje 2.000 kn * Župa Sibinj 500 kn * Župa Goričan 1.830 kn * Župa Ždala 400 kn * Župa Uskrsnuća Kristova, Čepin 5.260 kn * Župa Garešnica 550 kn * Župa Stari Mikanovci 1.000 kn * Župa Sv. Obitelji, Osijek 2.000 kn *

Župa Jalžabet 800 kn * Župa Bednja 400 kn * Župa Gospe Fatimske, Velimirovac, Našice 1.331 kn * Župa Caglin 800 kn * Župa Kraljice Sv. krunice, Zagreb 850 kn * Župa Gospe Brze Pomoći, Slavonski Brod 4.500 kn * Župa Marija Bistrica 2.000 kn * Župa Rokovci Andrijaševci 1.000 kn * Župa Pohoda BDM, Sisak 4.141 kn * Župa Gornje Zagorje 427 kn * Župa Sv. Nikole, Krapina 4.820 kn * Župa Pitomača 2.100 kn * Župa Tomašica 493 kn * Župa Kaniška Iva 220 kn * Župa Miholec 1.100 kn * Župa Rajjić 820 kn * Župa Duha Svetoga, Slavonski Brod 4.000 kn * Župa Popovača 2.000 kn * Župa Presvetog Srca Isusova, Karlovac 4.156 kn * Župa Marije Kraljice apostola, Zaprešić 3.190 kn * Župa Bl. Pape Ivana Pavla II., Petrinja 3.000 kn * Župa Stupnik-Lučko 2.480 kn * Župa Duha Svetoga, Čepin 1.400 kn * Župa sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci 1.000 kn * Župa Donji Lapac 200 kn * Župa Kaptol 1.750 kn * Župa Drenje 1.000 kn * Župa Sv. Euzebija i Poliona, Vinkovci 1.500 kn * Župa Muke Isusove, Zagreb 900 kn * Župa Bokšić 375 kn * Župa Drenovci 2.500 kn * Župa sv. Marija pod Okićem 661 kn * Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb-Nova Ves 2.375 kn * Župa Glina 1.800 kn * Župa Sv. Obitelji, Slavonski Brod 1.612 kn * Župa Bapska 850 kn * Župa Bizovac 1.080 kn * Župa Bl. Leopolda Mandića, Slavonski Brod 1.300 kn * Župa Jarmina 2.750 kn * Župa Prelog 2.000 kn * Župa Dobrog Pastira, Đakovo 1.000 kn * Župa Kozarevec 200 kn * Župa Brodski Varoš 1.316 kn * Župa Gola 935 kn * Župa Martinska Ves 400 kn * Župa Sv. Vinka Pallottija, Vinkovci 3.261 kn * Župa Končanica 470 kn * Župa Uzvišenja Sv. Križa, Siget-Trnsko, Zagreb 4.258 kn * Župa Dobrog Pastira, Brestje 1.500 kn * Župa Uzvišenja Sv. Križa, Sisak 2.000 kn * Župa Dmje 400 kn * Župa Duboševica 100 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:
Nada Krkač

MISIJSKI SUVENIRI:
Župa sv. Ivana apostola i evanđeliste, Mostar 750 KM

MISIJSKA KRIŽALJKA – svibanj 2018.

Radosna vijest	Naša pokrajina	Izakov sin	Okrugle	Bod	Ukras	Poklopac (eng.)	Njemačka	Gram	Veznik	Nota bene	Svetkov. u čast Duha Svetoga	Izuzimanje	Vrsta pisma
Naš svetac													
Glasovanje							Slikovnice Čin						
Rokovnici										Biblijsko ime Muško ime			
Zob (lat.)						Prema Opis do sitnica			Muško ime Cijela (ik.)				
	Završetak šah. igre						Gradanin Mekan						
	EN					Podmičivati ČA							
	Princip									EC E			
	Tlačenje									Grčko slovo			

Rješenja iz prošlog broja: SRETAN USKRS, DOBRI PASTIR, SVETI JURE

